

Duchovia z Krížneho vrchu

Ďalšou lokalitou Levíc bohatou na paranormálne aktivity je Krížny vrch. K nemu sa viažu hneď dva duchárske príbehy. Prvý je o štiavnickom kupcovi, ktorý sa vracal domov z Levického jarmoku. Na konci vrchu ho prepadli traja zbojníci. Kupec mal šabl'u, neváhal ju použiť, ale proti presile sa neubránil a zbojníci ho zavraždili. A veru to bol dobrý lup, mešec s tristo zlatými mu vytrhli z mŕtvych prstov! Zbojníci sa rozhodli úspešný záťah osláviť a poslali najmladšieho z nich, aby sa poobzeral po nejakom jedle a pití. Mládenec šiel, z ohniska vo viniciach vzal kotlík s obarovou kašou, z komína hájovne zvesil fl'ak slaniny a z jedného z mnohých hajlokov vykotúľal súdok s vínom. Popri tom rozmýšľal, že tristo dukátov je predsa len viac než sto a rozhodol sa, že ich dostane všetky. Natrhal jedovaté huby, nasekal ich do kaše a potrel nimi aj slaninu. Potom chytil jedovateho hada a utopil ho v súdke. Ale aj jeho dvaja kumpáni zmýšľali rovnako! Spočítali si, že stopäťdesiat dukátov je viac než sto a rozhodli sa mládenca zavraždiť. Keď sa vrátil s obedom, jeden ho bodol nožom medzi rebrá a druhý mu kyjakom rozbil hlavu. Mladík bol na mieste mŕtvy, ale smrť si počkala aj na tých dvoch. Len čo zjedli kašu so slaninou a vypili obsah súdka, dali si šlofíka a viac sa nezobudili. Odvtedy sa tam zjavovali príznaky tých zbojníkov a najčastejšie ich vídali hájníci a majitelia vinohradov. Možno kvôli nim v tých miestach neskôr postavili kríž, aby našli konečne pokoj a zároveň tým dali meno celému vrchu. Ako však vinice vekmi pustli, cesta k miestu strašenia sa tiež stratila. Bolo by treba znova prešliapať zarastené chodníčky, aby sme objavili všetky podobné povestné miesta a tým možno aj samých seba. Ďalší príznak vrchu tam, ale straší vraj dodnes. V prostriedku viničnej hory sa nachádza tridsať metrov hlboká studňa. Voda z nej bola podľa zhodného úsudku pamätníkov lepšia ako santovská či slatinská minerálka. A starí Levičania vravia, že má takú dobrú chuť od dievčenskej krvi. Môže za to nasledujúca tragická udalosť. Do Jozefčekovho hajloka sa chodil zabávať rakúsky generál Trellburg aj s dcérou. Tá sa zahľadela do mladého kľáčianskeho hájnika. Tento vzťah však nemohol mať žiadnu budúcnosť v dobe, keď sa ešte prihliadalo na stavovské rozdiely. Ťažko je ale so ženou, najmä mladou, keď sa zamiluje. Pôjde za milencom aj cez oheň a vodu! Dievčina však nedokázala prísť na nijaké rozumné riešenie, ako zapeklitú situáciu vyriešiť a tak dostala vskutku originálny nápad. Rozhodla sa zabiť seba aj milého! A tak sa dala tajne odvieť v otcovom koči na Krížny vrch, kočiša poslala domov a vošla k hájnikovi do jeho skromnej budy. Objala ho a potom bodla zlatou dýkou rovno do srdca. Hneď po tomto ohavnom čine sa so šialeným smiechom rozbehla von a skočila do studne. Odvtedy je z času na čas počuť pri tej studni krik generálovej dcéry. Dokonca ju niektorí aj videli, ako okolo nej v bielom závoji a s tou skrvavenou dýkou v ruke za mesačných nocí tancuje. Treba sa na to popýtať miestnych usilovných vinohradníkov, oni už budú vedieť!

Spracované podľa: Melicher, Jozef: Tekovské povesti